

Grau en Ciències Polítiques i de l'Administració
Treball de fi de Grau (21686)
Curs acadèmic 2021-2022

**INCIDÈNCIA POLÍTICA D'AMNISTIA INTERNACIONAL CATALUNYA:
LA COMISSIÓ D'ESTUDI DEL MODEL POLICIAL**

Carlota Alonso López
NIA: 219390

Tutor/a del treball:
Jordi Pascual Saüc

DECLARACIÓ D'AUTORIA I ORIGINALITAT

Jo, *Carlota Alonso López*, certifico que el present treball no ha estat presentat per a l'avaluació de cap altra assignatura, ja sigui en part o en la seva totalitat. Certifico també que el seu contingut és original i que en sóc l'únic/a autor/a, no incloent cap material anteriorment publicat o escrit per altres persones llevat d'aquells casos indicats al llarg del text.

Carlota Alonso López
Barcelona, 12 de juny de 2022

Resum

El present treball de fi de grau se centra a analitzar la incidència política que du a terme Amnistia Internacional Catalunya (AIC), en les institucions catalanes, posant el focus en el cas de la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial al Parlament de Catalunya durant la tretzena legislatura. Mitjançant una revisió teòrica de la literatura, l'estudi cronològic de les actuacions d'AIC i un seguit d'entrevistes a representants polítics membres de la Comissió s'exposen, per una banda, els mecanismes i estratègies d'incidència política emprats per AIC i, per altra banda, es du a terme una avaluació de l'impacte i l'efectivitat d'aquests aplicant el model de la teoria de la finestra política de Kingdon (1984) i l'avaluació de l'efectivitat política de Schumaker (1975).

Paraules clau: incidència política, drets humans, institucions polítiques, Amnistia Internacional Catalunya

Abstract

The present research focuses on analyzing the political impact of Amnesty International Catalonia (AIC) on Catalan institutions, focusing on the creation of the Police Model Study Commission in Parliament of Catalonia during the thirteenth legislature. A theoretical review of the literature, a chronological study of the actions of AIC and a series of interviews with political representatives members of the Commission set out, on the one hand, the mechanisms and strategies of political advocacy employed by the AIC and, on the other hand, an evaluation of their impact and effectiveness is carried out applying the model of Kingdon's (1984) political window theory and Schumaker's (1975) evaluation of political effectiveness.

Keywords: political advocacy, human rights, political institutions, Amnesty International Catalonia

ÍNDIX DE CONTINGUTS

1. INTRODUCCIÓ	1
2. MARC TEÒRIC	2
2.1. Incidència política, advocacia i lobbying	2
2.2. Actors d'incidència política	3
2.3. Incidència en Drets Humans	4
2.4. Mecanismes d'incidència política en ONG	5
2.5. Amnistia Internacional	7
2.6. Fixació de l'agenda política	8
3. METODOLOGIA	9
4. COMISSIÓ D'ESTUDI DEL MODEL POLICIAL AL PARLAMENT DE CATALUNYA	11
5. ANÀLISI I RESULTATS	12
5.1. Estratègies i procés d'incidència política d'AIC	12
5.2. Anàlisi de l'impacte i l'efectivitat d'AIC	17
6. CONCLUSIONS	20
7. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	22
8. ANNEXOS	25
8.1. Disseny de l'entrevista als membres de la Comissió d'Estudi del Model Policial	25
8.2. Cronologia dels fets referents a la Comissió d'Estudi del Model Policial	27
8.3. Recull i anàlisi dels comunicats oficials d'AIC entre 2019-2021	31

1. INTRODUCCIÓ

En els darrers anys han augmentat el nombre de mobilitzacions a Catalunya i la gestió de l'ordre públic, els Mossos d'Esquadra així com la transparència del Departament d'Interior s'ha posat en el focus de mira públic. Amnistia Internacional, així com altres entitats de protecció de drets humans i mitjans de comunicació han denunciat casos d'ús excessiu de la força i de possible mala praxi per part d'agents policials. En aquest context, el Parlament de Catalunya ha decidit crear una comissió parlamentària per debatre i estudiar el model policial en els seus aspectes fonamentals com són l'ordre públic i la transparència, per tal d'adaptar-ho a les exigències de la societat catalana i garantir el respecte de Drets Humans. Concretament, la creació de la Comissió va estar incentivada per Amnistia Internacional Catalunya i Irídia - Centre de Defensa de Drets Humans.

Amnistia Internacional és una organització sense ànim de lucre que treballa per la defensa dels drets humans a escala internacional. L'any 1994 es constitueix Amnistia Internacional Catalunya (AIC) com una organització amb personalitat jurídica pròpia, federada a Amnistia Internacional Espanya, la qual vetlla per la protecció dels drets humans al territori.

El present treball se centrarà a analitzar la incidència política d'AIC a les institucions catalanes pel que fa a la creació de la Comissió parlamentària d'Estudi del Model Policial. Per això les preguntes d'investigació plantejades són: ***“Quines estratègies d'incidència política utilitza Amnistia Internacional Catalunya per incidir en les institucions catalanes?, i quin impacte i efectivitat tenen per modificar l'agenda del Parlament de Catalunya respecte a la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial?”***.

Per una banda, es pretén revisar des d'una perspectiva teòrica els mètodes i mecanismes més comuns d'incidència política usats per les ONG a tot el món i investigar quins ha emprat Amnistia Internacional Catalunya per incidir en les decisions tant del Govern com del Parlament de Catalunya, referents als cossos policials i a la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial i, per altra banda, avaluar l'impacte i l'efectivitat de les accions prèviament desenvolupades d'incidència política.

A nivell teòric, la recerca és rellevant perquè aprofundeix en la realitat de la incidència política a les institucions catalanes, la qual no ha estat estudiada amb anterioritat. De fet, la literatura referent a l'estudi de la incidència política d'ONG tant en l'àmbit espanyol com català és escassa; això provoca que hi hagi una desconexió generalitzada sobre la

participació política de les ONG de drets humans. A més, en aquests moments AIC no disposa de cap mecanisme d'autoavaluació i posterior seguiment de les seves pròpies accions per falta de temps i recursos. És per això, que el treball també pretén servir d'eina per a l'organització en un futur.

Per tant, aquesta recerca, a nivell pràctic, és rellevant tant per a les institucions polítiques, per Amnistia Internacional, com per a la ciutadania, en quant s'intentarà exposar en quina mesura la incidència política d'AIC aconsegueix influir en la política catalana i per conseqüència en la vida dels catalans.

Pel que fa a l'estructura del treball, aquest compta amb sis apartats: primerament, la present introducció en què s'ha exposat el tema i les motivacions del treball. El segon apartat, el marc teòric, amb l'objectiu de brindar la informació necessària per contextualitzar i entendre els elements teòrics d'incidència política i drets humans més destacats, així com les teories de fixació de l'agenda més rellevants que posteriorment s'aplicaran en la investigació. El tercer apartat exposa les preguntes d'investigació i les hipòtesis corresponents, detallant la metodologia emprada per obtenir i treballar les dades de l'estudi. El quart apartat se centra únicament en la Comissió d'Estudi del Model Policial detallant el seu origen i context. El cinquè apartat es desenvolupa l'anàlisi profunda de les dades i els resultats aplicant les corresponents teories per veure si les hipòtesis es compleixen, i per últim, en el sisè apartat es presenten les conclusions finals de l'estudi i s'apunten possibles vies d'investigació futures.

2. MARC TEÒRIC

2.1. Incidència política, advocacia i lobbying

En la literatura es troben diferents termes per a tractar la incidència política, entre els més usats trobem el terme anglosaxó *lobbying* de *lobby*, anglicisme equivalent a grup de pressió, i el terme advocacia de l'anglès *advocacy*.

Per una banda, les definicions referents a l'activitat política de *lobby* semblen mancar de consens, ja que sovint es veu com un subconjunt d'activitats que s'inclouen dins del compromís cívic i la defensa política (Taliaferro i Ruggiano, 2013: pàg. 154). Concretament, el terme prové de l'anglès sala d'espera, i es fa ús en sentit d'acció i en sentit substantiu. Hall i Deardorf (2006: pàg. 72) conceptualitzen el *lobbying* com una forma de subvenció legislativa,

“ajudar els aliats naturals a assolir els seus propis objectius coincidents”, no com un intercanvi ni persuasió dels legisladors. Nownes (2006: pàg. 12) ho defineix com “un esforç dissenyat per afectar el que fa el govern”, que inclou activitats destinades a influir en l’activitat del govern més enllà dels esforços legislatius. Tot i això, es pot establir que el *lobbying* és un tipus d’activitat política amb la clara intenció incidència en els representants polítics.

Per altra banda, INTRAC (International NGO Training and Research Centre) se centra en el terme advocacia per descriure la planificació i acció de *lobby* o cabildeig per promoure la presa de decisions i ciutadania més inclusiva. Així com també utilitza de forma equivalent el terme d’incidència, expressat com a enfocament sistemàtic i estratègic per influir en el canvi de pràctiques i polítiques governamentals i institucionals. Així mateix, altres referents en la matèria (VeneKlasen, et al. 2007: pàg. 22) defineixen la incidència política des d’un vessant més idealista, com a “accions organitzades amb l’objectiu de buscar i ressaltar problemes ignorats, per a influir en les actituds públiques, promulgar, implementant lleis i polítiques públiques perquè les visions del que hauria de ser en una societat justa i decent es facin realitat”, és a dir, la incidència política com un desafiament dels equilibris de poder i un canvi en el pensament.

Com s’ha mostrat, la majoria de la literatura coincideix a grans trets en les definicions i paraules claus dels termes *lobbying*, advocacia i incidència, és per això, que d’ara endavant en el present treball únicament s’usarà el terme d’incidència política com un tot, per a no generar confusions.

2.2. Actors d’incidència política

La incidència política la poden dur a terme diferents actors, en la seva majoria grups de pressió, és a dir, actors polítics sense clara voluntat de prendre el poder, sinó amb l’única intenció d’influir i pressionar sobre els decisors del poder polític (La palombara & Weiner, 1966: pàg. 410). Schwartzberg (citada a Ruiz de Azúa i Vanaclocha, 2009: pàg. 24) de forma més detallada els defineix com “una organització constituïda per la defensa d’un interès, que exerceix pressió sobre els poders públics per obtenir d’ells decisions conformes als seus interessos”.

Ara bé, els estudis de grups d’interès i de pressió, majoritàriament han inclòs les ONG sota l’etiqueta de grups difusos o d’interès públic. Diverses investigacions mostren que tant la importància de la defensa com la definició d’incidència varia àmpliament entre organitzacions

(Child i Gronberg, 2007: pàg. 267). Algunes ONG pretenen canviar les pràctiques en indústries o empreses, d'altres pretenen canviar les polítiques públiques, a més de la possibilitat de variar d'una campanya a una altra dins d'una mateixa ONG (Youngs, 1996: pàg. 522).

Per entrar en context, l'estricta definició d'ONG en el moment d'oficialitzar-se l'any 1950 pel Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides va ser com entitats amb estatus consultiu no afiliades als governs (Vakil, 1997, citat a Fernández-Aballí, 2016: pàg. 362). El Banc Mundial (2021) les defineix com “organitzacions privades que duen a terme activitats per alleujar el sofriment, promoure els interessos dels pobres, protegir el medi ambient, proporcionar serveis socials bàsics i dur a terme desenvolupament comunitari”. També trobem les Organitzacions No Governamentals Internacionals (ONGI) que responen als mateixos objectius que les ONG, però amb condició internacional. Cal remarcar que totes elles siguin internacionals o no, solen ser organitzacions basades en valors que depenen, totalment o parcialment, de donacions benèfiques i de serveis voluntaris.

Així mateix, hi ha cert consens en determinar que són entitats no estatals, sense ànim de lucre i autogestionades, amb el propòsit de promoure una visió d'estàndards socials i actuar en interès del benefici públic, és a dir, com a promotores del desenvolupament sostenible i dels drets humans (Fernández-Aballí, 2016: pàg. 362). Per tant, veiem com les ONG són una categoria àmplia formada per organitzacions molt diverses, amb finalitats diferents, a vegades oposats, fins i tot entre les que realitzen incidència política.

El Banc Mundial (2021) categoritza les ONG en dues tipologies, per una banda, les operatives, referent a aquelles relatives amb el disseny i la implementació de projectes relacionats amb el desenvolupament i la cooperació, per altra banda, les d'incidència, l'objectiu de les quals és promoure i defensar una causa concreta amb la intenció d'influir en les preses de decisió governamentals. Ara bé, també matisa que aquesta distinció cada cop és més difusa, ja que un nombre creixent d'ONG participen tant en activitats operatives com d'incidència.

2.3. Incidència en Drets Humans

La incidència basada en els drets se centra en la legitimitat econòmica, social, cultural i política dels drets humans adquirits a través de les convencions de les Nacions Unides. Concretament, els seus objectius són tant implementar aquests drets, com ampliar-los i donar

resposta a noves formes de discriminació i indignitat (VeneKlasen, et al. 2007: pàg. 120).

Aleshores, les ONG en quant són actors de principis i materials compromesos en el negoci del canvi polític, els seus propòsits i mètodes d'incidència política són d'importància, ja que pauten en certa manera el coneixement públic i sabut sobre determinades violacions dels drets humans i la defensa d'aquests (Hendrix i Wong, 2013: pàg. 54). Tanmateix, són importants canals d'informació i contribueixen en diverses activitats per ajudar a enquadrar la informació que aporten.

La literatura mostra, que totes les ONG políticament actives prenen decisions a l'hora de decidir l'elaboració i la tria de campanyes d'incidència política. Actuen de diverses maneres estratègiques per tal de convèncer als Estats i organitzacions internacionals governamentals, perquè prenguin mesures basades en els seus informes. Per realitzar-ho, com bé explica Youngs (1996: pàg. 519) poden contactar directament amb els responsables polítics, mobilitzar el seu públic, dirigir-se a empreses o realitzar estratègies de xarxes socials. En realitat, els grups trien com combinen diferents mètodes i objectius per influir en la política i regular el comportament dels actors a qui volen incidir.

A més, segons Dellmuth i Bloodgood (2019: pàg. 264), hi ha un reconeixement creixent de què tot i que els grups poden especialitzar-se en un tipus d'estratègia d'incidència política, acostumen a barrejar-les per aconseguir una major influència política. (Youngs, 1996: pàg. 522)

2.4. Mecanismes d'incidència política en ONG

Youngs (1996: pàg. 520), divideix les estratègies utilitzades per les organitzacions sense ànim de lucre quan fan pressió sobre les institucions públiques principalment en dos tipus: en primer lloc, les estratègies internes és a dir tots els procediments que contacten directament amb les institucions polítiques, representants electes o funcionaris, comprenen les relacions institucionals, reunir-se amb responsables polítics, assistència a esdeveniments públics polítics, consultes, organització de protestes, peticions; en segon lloc, estratègies externes basades en la utilització de l'opinió pública, és a dir, la utilització del públic per influir en els responsables polítics. Veiem que clarament són dos mètodes amb el mateix objectiu d'influència, però que usen diferents vies i fonts de legitimitat, per acabar convencent finalment els responsables polítics.

Duverger (2002: pàg. 322) també distingeix les estratègies dels grups de pressió en el que ell

determina com a accions, per una banda, les accions directes sobre els diferents organismes de poder, que poden ser obertament declarades mitjançant cartes, reunions, manifestacions, etc. o bé ocultes i cauteloses a través de finançaments secrets, per altra banda, les accions indirectes sobre el públic i l'opinió pública, que de retruc acaben influint sobre el poder mitjançant la propaganda.

Les estratègies utilitzades pels diferents grups de pressió també difereixen entre empreses, grups diversos i ONG, concretament es mostra que les ONG tenen més probabilitats d'emprar estratègies externes que no pas internes. Fins i tot, es mostra que la diferència entre les empreses i les ONG s'amplia a mesura que els grups adquireixen majors recursos, és a dir, les empreses amb majors recursos tenen més probabilitats de fer ús d'estratègies internes, mentre que les ONG amb majors recursos prefereixen fer ús d'estratègies externes (Dür i Mateo 2016, citat a Youngs, 1996: pàg. 522).

Tot i això, seria incorrecte afirmar que les ONG no empen estratègies internes i que únicament n'utilitzen d'externes. Com bé, s'ha explicat anteriorment, les ONG no són un grup homogeni, controlen diferents recursos humans, polítics, financers i intel·lectuals i, per tant, aconseguen palanca a través d'una varietat d'estratègies i objectius. Tot i que els grups poden especialitzar-se en un tipus d'estratègia particular o fins i tot en un nivell de govern particular, la majoria combinen les estratègies internes i externes quan fan pressió per al canvi polític (Binderkrantz 2005; Dür i Mateo 2013; Bufardi et al. 2015; Dellmuth i Tallberg 2017 citat a Youngs, 1996: pàg. 523)

Per tant, la dualitat d'estratègies de Youngs (1996) i Duverger (2002) s'han de veure com a estratègies complementàries en lloc d'excloents entre si, ja que la combinació d'ambdues, ajuda a maximitzar les possibilitats d'assolir els propòsits de la incidència (Dellmuth i Tallberg, 2017: pàg. 715). Per aquest fet, les diverses estratègies es poden combinar de diferents maneres, per una banda, de manera seqüencial sobre un mateix tema o campanya, però en etapes diferents del procés o, per altra banda, de forma simultània durant tot el procés.

Ara bé, cal remarcar i tenir en compte que les estratègies de la majoria d'ONG també es veuen generalment limitades per la seva manca de poder econòmic, lligat a les oportunitats de finançament; així i tot, també per la manca de poder coercitiu, és a dir, presenten limitacions en l'ús d'estratègies de pressió normativa i seguiment de la informació mitjançant l'enquadrament de problemes, l'establiment d'agenda i la difusió de normes (Dellmuth i Bloodgood, 2019; Hendrix i Wong, 2013).

Dellmuth i Bloodgood (2019: pàg. 258) remarquen que el context institucional és clau en la literatura dels grups de pressió, ja que l'elecció entre incidència interna i externa dependrà de la interacció entre les institucions on es troba l'ONG i, per tant, del seu accés i de les estratègies disponibles. De fet, els grups de defensa que operen en països democràtics, tenen més probabilitats d'incidir políticament de forma interna, pel fet que poden accedir fàcilment als responsables polítics en l'àmbit nacional (Hanegraaf et al. 2016: pàg. 584).

A més, Dellmuth i Bloodgood (2019: pàg. 256) mostren que la creació de coalicions entre grups de pressió fins i tot pot fer augmentar els efectes de la incidència política en l'elaboració i la implementació de polítiques, a causa de la combinació de forces per compensar les debilitats individuals. Tot seguit, indiquen que aquestes coalicions poden ser formades per grups de diverses tipologies, grups de defensa, organitzacions benèfiques i d'interès públic, organitzacions de la societat civil, etc. les quals tinguin diferents preferències sobre els aspectes de la incidència. No obstant això, el treball en xarxa pot permetre a les organitzacions integrar i combinar les seves diferències fomentant l'adopció de marcs comuns i produint campanyes de temes més homogenis i centrals (Busby 2007; Carpenter 2007; Allan i Hadden 2017; citat a Dellmuth i Bloodgood, 2019: pàg 262).

2.5. Amnistia Internacional

Amnistia Internacional té un paper de lideratge i és un eix central del moviment internacional en defensa dels drets humans. Així mateix, Clark (2001: pàg. 40) afirma que té tres clars punts forts: la seva lleialtat als principis morals dels drets humans, el seu estatus independent, i la seva experiència. No obstant això, és només un actor en un sistema complex, on les seves activitats no acaben d'encaixar en l'estudi de les relacions governamentals comparades o internacionals.

Hendrix i Wong (2013: pàg. 38) en el seu estudi mostren que les ONG de drets humans i concretament Amnistia Internacional utilitzen tres tècniques de defensa per assolir els seus objectius: 1) informes de fons que documenten i exposen abusos de drets humans, 2) comunicats de premsa per crear consciència a través dels mitjans de comunicació i 3) mobilització de base mitjançant l'escriptura de cartes. A més, per mantenir-se en competència, intenten operar com a observadors objectius i imparcials dels abusos de drets humans, informar els estats i organitzacions poderoses per actuar contra els culpables, per finalment contribuir als interessos dels seus socis i interessats.

Clark (2001: pàg. 70) exposa el procés polític d'Amnistia Internacional a grans trets en quatre etapes, la primera, on AI s'encarrega de recopilar informació i bases de dades sobre els abusos dels drets humans, en segon lloc, construeix un consens entorn del principi que el patró de comportament que ha causat els abusos és moralment inacceptable, en tercer lloc, construeix normes internacionals per establir els principis com a estàndards de comportament, i en quart i últim lloc, intenta controlar que s'apliquin les normes en tots els nivells de governança.

Tanmateix, hi ha clares evidències del fet que AI i d'altres organitzacions que promouen la defensa de drets humans, a través de la consecució d'estàndards internacionals i tractats legalment vinculants, aconseguen limitar la majoria de les accions i decisions dels governs arreu del món (Clark, 2001).

2.6. Fixació de l'agenda política

La teoria de la finestra política de Kingdon (1984) referent a la fixació de l'agenda ens serveix com a marc interpretatiu per comprendre la configuració de l'agenda política i aplicar-la en el cas d'estudi, ja que aquesta intenta clarificar les raons per les quals alguns problemes entren en el procés polític i d'altres no. Concretament, la teoria afirma que per augmentar la probabilitat de què un tema o problema entri exitosament en l'agenda política els tres factors següents han de convergir:

1. Identificació d'un nou problema i creixement de la conscienciació sobre la necessitat urgent de millorar la qüestió.
2. Existència d'alternatives i propostes polítiques basada en investigació i evidència per resoldre el problema.
3. Factors ideològics: hi ha un canvi d'idees, de l'estat d'ànim popular, campanyes de grups d'interès, o canvi de govern o Parlament.

Per tant, si els 3 factors s'alineen, apareix una finestra política que hauria de permetre a les ONG pressionar amb més eficàcia en els qui prenen les decisions i fixen l'agenda.

Per altra banda, la teoria de l'avaluació de l'efectivitat política de Schumaker (1975) basada en la resposta política a les demandes dels grups de protesta, mesura la resposta política concreta de les demandes dels ciutadans, assumint el paradigma causal i una anàlisi retrospectiva de la percepció de l'eficàcia. Concretament, determina que els ciutadans poden utilitzar amb freqüència les activitats de grups informals per transmetre les seves demandes i expressar els seus interessos als polítics, i aquest sovint acaben responen-les. Així mateix, els grups de

protesta s'organitzen sobre una base informal i específica d'un aspecte i usen estratègies tant convencionals com no convencionals per afavorir les seves reivindicacions.

Per tant, la capacitat de resposta política s'entén com la relació entre les reivindicacions manifestades o expressament articulades pels grups de protesta i les que corresponen al sistema polític, així mateix, classifica la capacitat de resposta en funció de les accions dels decisors, és a dir, com més accions s'usen per donar resposta a una demanda més sensible es consideren.

3. METODOLOGIA

La metodologia emprada en el present treball pretén donar resposta a l'objecte d'estudi. El mateix es constitueix de dues preguntes d'investigació relacionades:

- **Pregunta 1:** Quines estratègies d'incidència política utilitza Amnistia Internacional Catalunya per incidir en les institucions catalanes?
- **Pregunta 2:** Quin impacte i efectivitat té la incidència política d'AIC per modificar l'agenda del Parlament de Catalunya respecte a la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial?

Per a la segona pregunta d'investigació s'han elaborat les següents hipòtesis:

- **Hipòtesi 1:** S'ha obert una finestra d'oportunitats política al Parlament de Catalunya facilitant la incidència política d'AIC.
- **Hipòtesi 2:** Els representants polítics mostren una disposició activa a assumir les demandes i aprovar una acció referent a la qüestió demandada.

En primer lloc, s'analitzarà cronològicament la incidència política d'Amnistia Internacional Catalunya en la campanya per la consecució de la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial al Parlament de Catalunya, per analitzar i classificar les diferents estratègies dutes a terme segons la classificació de Youngs (1996) i Duverger (2002), així com per a comprovar l'aplicabilitat de la teoria de Clark (2001) i de Hendrix i Wong (2013).

Concretament, s'agruparan les dues classificacions (Youngs, 1996; i Duverger, 2002) per formar una única catalogació que maximitzi l'anàlisi, com s'ha mostrat al marc teòric. Per una banda, anomenem les estratègies internes a aquelles que tenen contacte directe amb les

institucions polítiques, els representants, etc. és a dir, sobre els organismes de poder de forma directa, amb la subclassificació d'obertament declarades o ocultes. Per altra banda, les externes que són totes les estratègies enfocades a influir sobre el públic i l'opinió pública.

· Nova classificació d'estratègies usades per l'anàlisi:

- Estratègies Internes: sobre organismes de poder
  - Obertament declarades
  - ocultes
- Estratègies Externes: sobre l'opinió pública

En segon lloc, s'avaluarà i s'intentarà determinar l'impacte i efectivitat de la incidència política d'Amnistia Internacional Catalunya mitjançant l'aplicació del model de la teoria de la finestra política de Kingdon (1984) i l'avaluació de l'efectivitat política de Schumaker (1975) a través de la fixació de l'agenda del Parlament de Catalunya respecte a la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial.

Per una banda, per determinar l'existència d'una finestra política s'operacionalitzaran tres variables independents: identificació d'un nou problema, existència d'alternatives o solucions polítiques, i canvis en els factors ideològics a favor de la temàtica d'incidència. D'acord amb la teoria de la finestra política, si aquests tres factors s'alineen, apareix una finestra política que permetrà a AIC pressionar amb més eficàcia als qui prenen decisions. En identificar si això és així, podrem determinar si aquesta és una condició necessària per a l'impacte de les ONG i si és una condició per a futures iniciatives polítiques.

Per altra banda, per analitzar l'efectivitat política de la incidència d'AIC segons la teoria de Schumaker (1975), la resposta política es basarà en tres condicions:

1. La disposició dels polítics a escoltar les preocupacions i demandes del grup de pressió.
2. L'esforç per considerar la demanda, transformar-la en un problema i situar-la a l'agenda política.
3. L'aprovació d'una llei o acció referent a la qüestió demandada.

Per tant, d'acord amb la teoria de l'efectivitat política de Schumaker (1975), si aquestes tres condicions es compleixen, consegüentment es podrà determinar si la incidència d'AIC ha estat efectiva.

Les dades utilitzades es recullen mitjançant la recerca de materials disponibles a la pàgina

web d'Amnistia Internacional, publicacions en les seves xarxes socials i el seguiment de l'actualitat política del Parlament de Catalunya (fonts primàries) com d'articles periodístics i publicacions del sector (fonts secundàries). L'anàlisi d'aquests documents proporcionen una imatge objectiva de les accions i estratègies d'incidència política d'Amnistia Internacional Catalunya, les quals serviran per avaluar les demandes polítiques i els resultats obtinguts.

A més, es recull informació addicional mitjançant entrevistes semiestructurades sobre les accions d'incidència política dutes a terme al responsable d'incidència política i relacions institucionals d'Amnistia Internacional Catalunya i a diferents diputats i membres de la Comissió d'estudi del Model Policial del Parlament de Catalunya. Concretament, només han acceptat participar en l'estudi membres dels mateixos grups parlamentaris que mantenen relació directa amb Amnistia Internacional, és a dir, PSC-Units (33), ERC (33), Junts (32), CUP-NCG (9) i ECP (8), els quals compten amb 115 diputats dels 150 possibles.

Les diferents aportacions proporcionen una visió contrastada sobre la percepció de les accions i l'impacte d'aquestes en els diferents membres de la Comissió i conseqüentment en les institucions catalanes. Ara bé, cal remarcar que tot i que les aportacions són subjectives a causa del biaix ideològic dels representants polítics, les seves aportacions són importants per entendre la fixació de l'agenda política.

4. COMISSIÓ D'ESTUDI DEL MODEL POLICIAL AL PARLAMENT DE CATALUNYA

En la dotzena legislatura de la Catalunya autonòmica (17 gener 2018 - 21 desembre 2020), el Parlament de Catalunya va aprovar la Resolució 842/XII sobre la resposta a la crisi sanitària, social i econòmica provocada per la pandèmia de la Covid-19, on al punt 129 estableix que: "El Parlament de Catalunya constata la necessitat de posar en marxa una comissió d'investigació per a analitzar els mecanismes interns de control, avaluació i correcció i la possibilitat d'implantar mecanismes independents de control i fiscalització de les actuacions policials."

Cal remarcar que la Comissió inicialment es va gestar amb el grup parlamentari de la CUP-NCG i l'associació Irídia - Centre per la defensa dels drets humans. No obstant això, la legislatura va finalitzar abans de la creació de la Comissió.

Amb l'inici de la tretzena legislatura de la Catalunya autonòmica (21 març 2021 - actualitat) s'inicia una nova estratègia conjunta d'incidència política entre l'associació Irdia i Amnistia Internacional Catalunya per a la consecució de la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial.

La creació de la Comissió s'aprova al Parlament el 21 de juliol i s'acaba constituent el 3 de novembre de 2021. Concretament, la Comissió d'estudi té com a objecte i abast l'anàlisi i investigació dels mecanismes de control, avaluació i investigació de les actuacions policials, així com la possibilitat d'implementar mecanismes independents de control i fiscalització de les actuacions policials. A més, té per objecte la revisió del model d'ordre públic, la possibilitat de plantejar nous canvis, i la transparència en la informació i dades per part del departament d'Interior. Particularment, la Comissió té vigència d'un any amb l'objectiu de redactar un informe final amb un seguit de conclusions que, si escau, serà aprovat, d'acord amb les previsions del Reglament del Parlament.

5. ANÀLISI I RESULTATS

5.1. Estratègies i procés d'incidència política d'AIC

En primer lloc, durant el mes de març i abril, amb la constitució de la XIII legislatura de la Catalunya autonòmica, Amnistia Internacional Catalunya es va posar en contacte (correu electrònic, telèfon i correu postal) amb tots els grups parlamentaris per fer-los arribar el document de "Prioritats de Drets Humans per a la XIII Legislatura" que segons l'organització ha de guiar l'actuació del Govern i del Parlament al llarg de la legislatura, demanant als representants públics que facin dels drets humans una política transversal a Catalunya. Així mateix, la intenció d'AIC és mantenir una interlocució fluida amb els membres del Govern i del Parlament.

Concretament en el document de "Prioritats", Amnistia Internacional Catalunya insta, en dos apartats referents a polítiques d'interior, a impulsar reformes legals i organitzatives per garantir una major transparència i rendició de comptes de les actuacions policials, la creació d'un mecanisme de control extern que garanteixi un escrutini independent, i a fer públic els protocols d'ús de la força i les normes d'ús de les armes policials, ajustades als estàndards internacionals de drets humans, així com l'elaboració d'un protocol d'incorporació de noves eines policials per assegurar que abans del seu ús hi hagi un seguit de garanties.

Un cop enviat el document i sol·licitades reunions, els representants d'AIC es van reunir presencialment amb tots els grups parlamentaris que així ho van acceptar (Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i En Comú Podem) i amb els diferents consellers per presentar el document de "Prioritats" de forma presencial i aprofitar per fer un recordatori sobre la necessitat de crear la Comissió d'Estudi del Model Policial, tot i no ser estrictament una de les prioritats.

De forma paral·lela, per a la constitució del Govern de Catalunya, la CUP un Nou Cicle per Guanyar i Esquerra Republicana de Catalunya van signar un seguit d'acords de govern (ERC i CUP-NCG, 2021), per a constituir el Parlament, investir al president de la Generalitat, garantir estabilitat parlamentària, i la participació en el govern de la CUP-NCG, en funció del nivell d'acord i la concreció de l'agenda política. Concretament, en l'apartat *i.* del punt 6 referent a l'ordre públic de l'acord de govern es fa menció a: "La creació d'una comissió parlamentària sobre el model d'ordre públic i model policial a Catalunya fonamentada en els principis de transparència, democratització, aturada de qualsevol classe d'abús policial així com control públic, independent i democràtic dels cossos policials."

Per tant, un dels requisits que imposa la CUP-NCG en els acords de govern per formar el govern d'Esquerra Republicana és la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial. Ara bé, això no implica que el govern ni el grup parlamentari d'Esquerra Republicana creïn la Comissió, ja que aquesta, per ser constituïda i creada ha de ser portada mitjançant una moció al Ple del Parlament i votada per tots els diputats.

Durant el mes de juny, AIC va formar part d'un debat sobre el model policial a Ràdio 4 amb el Coordinador de l'Agrupació Reformista de Polícies (ARP) i el Sindicat Autònom de Policia i Mossos d'Esquadra (SAP-FEPOL). Durant el debat, el representant d'AIC fa menció a la necessitat de mecanismes de control policial extern, tal com ja existeixen en altres països europeus com són Bèlgica, Irlanda o el Regne Unit, i sobretot demana major transparència i rendició de comptes dels cossos policials. Així mateix, en gran part, basa la seva intervenció a remarcar la urgència per la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial al Parlament de Catalunya.

Per altra banda, des d'AIC s'envien correus electrònics a tots els grups parlamentaris reiterant la necessitat de portar al Ple del Parlament una proposta de resolució per la creació de la Comissió, i concretament, en el correu s'adjunta un model predissenyat. En conseqüència, uns

dies més tard els grups parlamentaris de la CUP-NCG, ERC, Junts i ECP presenten el model de proposta de resolució tramesa per AIC amb petites modificacions al Ple del Parlament.

El 21 de juliol s'aprova la Comissió al Ple del Parlament, i Amnistia Internacional Catalunya i Irídia fan un comunicat conjunt: “*L’aprovació d’una comissió d’estudi sobre el model policial al Parlament, pas endavant cap a una policia més transparent i respectuosa amb els drets humans*”. En el comunicat, insisteixen que el focus de la Comissió s’ha de posar en la revisió dels mecanismes de control i la rendició de comptes de l’actuació policial. Tot seguit, declaren que confien en el fet que es comenci a treballar al més aviat possible, que el debat sigui constructiu i s’ofereixen a proposar experts internacionals per comparèixer en la Comissió per tal d’informar sobre experiències i pràctiques en altres països. A més, tant AIC com Irídia consideren que les conclusions de la Comissió han de servir com a punt de partida per a la futura Llei del Sistema de Policia de Catalunya.

A l’inici del mes de setembre, Irídia i AIC es reuneixen amb el conseller d’interior per tractar un seguit de temes, i entre ells se li remarca la urgència per la constitució i la posada en marxa de la Comissió.

Durant el mes d’octubre Amnistia inicia una campanya de pressió pública anomenada *#MésControl* amb l’objectiu de pressionar la posada en marxa de la Comissió, en la qual els grups locals d’Amnistia Internacional recullen signatures i demandes en una lupa de cartró per a portar-les al despatx del conseller d’Interior. Ara bé, la Comissió es constitueix el 3 de novembre i, per tant, s’ajorna l’entrega de les lupes per a la data de redacció de l’informe final i conclusions, prevista al novembre-desembre de 2022.

Un cop establerta la línia cronològica dels esdeveniments¹ i les actuacions d’AIC durant el procés, podem classificar les diferents estratègies d’incidència amb la nova classificació.

En primer lloc, pel que fa a les **estratègies internes** trobem, per una banda, les obertament declarades, com són l’enviament del document de les “*Prioritats de Drets Humans per a la XIII Legislatura*”, les reunions amb els diferents grups parlamentaris i el conseller d’interior. Concretament, l’enviament del document de “*Prioritats*” i les reunions amb els grups parlamentaris a l’inici de la legislatura són actuacions i estratègies rutinàries dins del departament de relacions institucionals d’AIC. Ara bé, les reunions amb el conseller d’interior, sí que mostren un clar objectiu d’incidència referent a la Comissió, a causa del

---

¹ Veure Annex 8.2. Cronologia dels fets referents a la Comissió d’Estudi del Model Policial.

propòsit i les temàtiques tractades en ella.

Per altra banda, les estratègies ocultes són les trucades telefòniques, l'enviament de correus electrònics i cartes que es duen a terme entre diputats del Parlament i AIC, que no queden registrats a vistes de la ciutadania. Aquestes estratègies tot i ser més ocultes i opaques no semblen tenir cap objectiu diferent de les obertament declarades, ja que la informació comunicada és la mateixa, és a dir, informes propis, dades referents a com millorar la tasca policial respectant els drets humans, etc. Ara bé, l'enviament per part d'AIC d'una proposta de resolució predissenyada per presentar-la directament al Parlament de Catalunya, té un clar objectiu d'agilització i facilitació del procés burocràtic dels diputats.

En segon lloc, pel que fa a les **estratègies externes**, s'ha dut a terme un recull i anàlisi dels comunicats emesos al web oficial d'AIC referents a temes i abusos policials de forma cronològica², i concretament des de l'any 2019 fins a la posada en marxa de la Comissió el mes de novembre de 2021 s'han registrat una desena. En tots ells s'aprofita per mostrar la insatisfacció de la situació actual policial i apel·lar tant a la ciutadania com als representants polítics a modificar-la. Particularment, hi ha dos comunicats estrictament dirigits a informar tant de la creació com la posada en marxa de la Comissió, i un tercer dedicat a la campanya de pressió pública de #MésControl amb la clara intenció d'incentivar la participació de la ciutadania per tot el territori. Els 7 comunicats restants se centren a denunciar situacions d'abusos i males praxis policials, presentar informes d'investigacions i fer demanes referents a la rendició de comptes, a una major transparència i sobretot a la creació de mecanismes de control.

Tanmateix, hi ha un continu seguiment de l'actualitat política i social a les xarxes socials d'Instagram i Twitter d'AIC on es denuncia amb molta freqüència casos d'abusos policials de forma més concreta, així com la distribució dels seus propis comunicats de la pàgina web. Per altra banda, el debat a Ràdio 4 és una estratègia de posicionament de drets humans respecte a les organitzacions i sindicats policials, el qual ajuda a entendre la possibilitat d'un debat obert sobre els temes policials en diferents àmbits. Finalment, l'estratègia externa més visible és l'elaboració de la campanya de pressió pública #MésControl amb la qual es crida la ciutadania a formar-hi part duent a terme diferents accions pel territori amb l'objectiu d'entregar les seves demandes al conseller d'interior i als membres de la Comissió.

Per tant, veiem com AIC no s'especialitza en un tipus d'estratègia particular, utilitza tant

---

² Veure Annex 8.3. Recull i anàlisi dels comunicats oficials d'AIC entre 2019-2021.

estratègies internes com externes per maximitzar les possibilitats d'assolir els propòsits de la incidència. A més, es corrobora que els grups de defensa que operen en països democràtics, com és el cas, tenen més probabilitat d'incidir de forma interna al mateix temps que de forma externa, gràcies al fet que poden accedir fàcilment als responsables polítics.

Per altra banda, tot i la rigidesa teòrica de Clark (2001) respecte a les etapes del procés d'incidència política d'Amnistia Internacional, podem apropar-nos de manera teòrica al desenvolupament de l'activitat estudiada d'AIC i extreure diverses actuacions que encaixen parcialment amb la seva definició. Concretament, Amnistia Internacional l'any 2006 amb la col·laboració d'Anneke Osse va publicar el llibre *Understanding Policing: A Resource for Human Rights Activists*, el qual proporciona informació general sobre qüestions relatives a la tasca de la policia per al col·lectiu d'activistes de drets humans que treballen en aquest terreny i per als que vulguin emprendre tasques semblants. A més, a la web oficial d'Amnistia Internacional hi ha un apartat destinat a la violència policial, on s'exposa un marc teòric referent a les obligacions i deures policials, on remarquen que tots els governs del món tenen l'obligació d'incorporar el dret internacional dels drets humans a la seva legislació nacional, però molts no ho fan adequadament.

Per consegüent, AI construeix un consens entorn els abusos moralment inacceptables a través de la publicació d'informes anuals sobre la situació dels drets humans al món, on detallen la situació de cada país respecte a diversos temes, un d'ells l'ús excessiu de la força. De fet, en els dos darrers informes referents al 2020/21 i 2021/22, en el cas d'Espanya Amnistia Internacional exposa que persisteixen els casos d'ús innecessari i excessiu de la força per les forces de seguretat de l'Estat (Amnesty International, 2021, 2022). De fet, en l'informe 2021/2022 es denuncia que una dona va perdre un ull presumptament per l'impacte d'una bala de foam disparada pel cos dels Mossos d'Esquadra durant les protestes que van seguir la detenció del raper Pablo Hasél.

Ara bé, pel que fa al tercer i quart punt de la teoria no acaba d'encaixar bé amb la situació, això és així perquè ens trobem en una actuació d'incidència política de petit abast, duta a terme per AIC, és a dir, per una estructura federada amb personalitat jurídica pròpia dins de la Secció d'Amnistia Internacional Espanya amb Catalunya com a principal àmbit d'actuació i, per tant, sense capacitat de construir normes internacionals de forma independent, ni controlar-les a tots els nivells de governança.

Tot i això, si ho contrastem amb l'estudi de Hendrix i Wong (2013) podem determinar un

paral·lelisme gairebé perfecte entre les tres tècniques de defensa que es determinen a l'estudi i les accions dutes a terme per AIC. En primer lloc, es compleix la primera tècnica referent a la creació d'informes documentals i exposició d'abusos de drets humans per part dels cossos policials. En segon lloc, es compleix la redacció i publicació de comunicats de premsa creadors de consciència a través dels mitjans de comunicació, i finalment, també es compleix la mobilització de base a través dels grups locals i la campanya #MésControl.

Per tant, aplicant les dues teories al cas pràctic, veiem com la realitat s'ajusta millor a la de Hendrix i Wong, ja que Clark és més exigent i rígida en establir els paràmetres, però sobretot perquè la teoria està enfocada a comprendre processos polítics d'Amnistia Internacional en l'àmbit internacional per la consecució d'estàndards internacionals i tractats vinculants.

5.2. Anàlisi de l'impacte i l'efectivitat d'AIC

Pel que fa a la primera variable de la finestra d'oportunitat política de Kingdon (1984) els membres de la Comissió entrevistats van exposar i declarar que en els darrers anys ha crescut la conscienciació i s'ha posat el punt de mira en les actuacions policials, a causa de les creixents mobilitzacions arran del procés independentista, les actuacions policials del dia 1 d'octubre de 2017 i les posteriors mobilitzacions respecte a la sentència del procés independentista. Així mateix, dos dels entrevistats remarquen que la situació social de crisi i l'augment de desnonaments amb llançaments i intervencions policials en els últims anys també han suposat un factor clau. Per tant, tots els entrevistats determinen que arran d'aquest creixent focus mediàtic i social, s'ha acabat identificant la situació policial com un problema polític per una part de l'hemisferi polític, i ha estat inevitable eludir-ho en el Parlament de Catalunya, ara bé, depenent de la ideologia política de l'entrevistat es mostra un grau major o menor de preocupació per la temàtica.

Pel que fa a la segona variable, podem determinar que efectivament s'identifiquen diverses alternatives i propostes polítiques per resoldre la problemàtica aportades pels grups parlamentaris i el mateix govern. A més, hi ha una clara facilitació d'informes i bases de dades empíriques fonamentades en investigacions d'Amnistia Internacionals en els darrers anys on s'exposen possibles canvis en els protocols i les actuacions policials per aplicar i respectar en major mesura els drets humans.

Pel que fa a la tercera variable, respecte als factors ideològics, veiem clarament que l'estat d'ànim popular ha canviat en els darrers anys, incrementant les demandes polítiques referents

a l'àmbit policial, i també han augmentat les campanyes de grups d'interès, tant la pressió i incidència política d'AIC i Irdia, com dels sindicats policials. Tanmateix, els factors més substancials han estat el canvi de legislatura i de govern l'any 2021, els quals han comportat nous pactes, aliances darrerament mencionades amb la CUP-NCG i sobretot un canvi de color polític en la conselleria d'Interior, passant d'estar en poder de Junts per Catalunya a Esquerra Republicana.

Tal com s'ha mostrat, es pot afirmar que la primera hipòtesi (*S'ha obert una finestra d'oportunitats política al Parlament de Catalunya facilitant la incidència política d'AIC*) es compleix. Se suposa que l'èxit és més probable quan els tres elements convergeixen (problema, política i idees polítiques) i que els defensors poden introduir-se quan una finestra política s'obre. En aquest cas, s'observen els tres factors, és a dir, hi ha una finestra d'oportunitat clarament oberta que ha permès introduir les demandes d'AIC en el debat polític i incidir en les decisions. Cal remarcar que moltes de les accions d'Amnistia prèvies a les demandes concretes respecte a la Comissió, com són la redacció de comunicats i els seguiments de denúncia de casos d'abús policial a les xarxes socials, també han contribuït a obrir la finestra política.

No podem determinar si aquesta és una condició necessària perquè les estratègies d'incidència d'AIC generin un millor impacte i siguin més efectives, ja que moltes també serveixen per obrir la finestra política, però sí que és cert que és una condició molt favorable amb la qual s'hauria d'aspirar per assegurar l'èxit en les futures iniciatives d'incidència política.

En definitiva, per que AIC mobilitzi a la societat civil i també influeixi en els responsables polítics la teoria del canvi ha de ser clara i estar present. Si la qüestió es percep com a irresoluble, o la participació de la gent sense sentit per al resultat final, el seu treball tampoc serà considerat seriosament ni pels responsables polítics. Ara bé, s'ha demostrat que de moment el problema es percep com a resoluble per una gran part dels polítics, i a més, es manté a l'ordre del dia en els mitjans de comunicació.

Abans de continuar amb l'avaluació de l'efectivitat política, cal remarcar que la composició del Parlament de Catalunya és molt important per determinar l'accés polític d'AIC, ja que depenent d'aquesta, la influència, el poder i l'efectivitat de la incidència és diferent. Concretament, en l'actual legislatura AIC ha mantingut comunicació directa amb 5 grups parlamentaris conformats per un total de 115 diputats, és a dir el 76,6% de la cambra, i això constata el poder d'influència dins del Parlament de Catalunya.

Aleshores, pel que fa a l'avaluació de l'efectivitat política de Schumaker (1975), d'acord amb les respostes dels membres de la Comissió entrevistats (representació del 76,6% dels grups polítics) es pot afirmar que:

1. Hi ha hagut una voluntat d'escoltar les inquietuds d'AIC, com a evidència per la concessió d'accés polític mitjançant l'organització de consultes obertes i informals amb 5 dels 8 grups parlamentaris.

Els resultats i la situació política de Catalunya mostren que tant el govern actual de Catalunya, com els 5 grups polítics entrevistats, representants del 76,6% del Parlament de Catalunya, declaren presentar una voluntat positiva d'escoltar les demandes d'AIC i intentar introduir-les en l'agenda política. De fet, tots ells, emfatitzen que la relació amb l'entitat és bidireccional, és a dir, en repetides ocasions són els grups parlamentaris els que demanen informes i dades a Amnistia Internacional.

Cal matisar que en funció del color polític i l'alineament ideològica del partit amb AIC, la voluntat de materialitzar les demandes canvia. Durant la realització de les entrevistes, els representants polítics dels grups d'ECP, la CUP-NCG i ERC, representants del 33,3% de l'hemicicle, declaren major afinitat i voluntat de col·laboració, en canvi, Junts i PSC-Units, representants del 43,3%, han presentat matisos a l'hora d'introduir les inquietuds en l'agenda política tot i tenir força voluntat d'escoltar-les.

2. El tema s'ha col·locat efectivament en l'agenda política, ha estat en el debat polític constantment, tant en la legislatura anterior com en l'actual s'ha portat reiteradament a consulta a través de diferents grups parlamentaris al Ple del Parlament de Catalunya.
3. El parlament ha consolidat la Comissió, pla de treball, i s'ha compromès a redactar un informe final per aplicar els resultats, canvis i models.

Per tant, la segona hipòtesi plantejada (*Els representants polítics mostren una disposició activa a assumir les demandes i aprovar una acció referent a la qüestió demandada*) es compleix, podem determinar que la incidència d'AIC ha estat efectiva. Ara bé, cal tenir en compte que la disposició dels polítics a escoltar les preocupacions variarà molt en funció de la temàtica de la demanda, la finestra d'oportunitats i sobretot per la composició política de les institucions.

6. CONCLUSIONS

Durant la realització del treball ha estat destacable l'escassetat de literatura i teoria sobre l'articulació, l'avaluació i els diferents processos d'incidència política d'ONG defensores de drets humans, i encara més en un afer tan particular i únic com el present.

L'objectiu principal d'aquest treball consistia, en primer lloc, a exposar i classificar les diferents estratègies i accions d'incidència política dutes a terme per Amnistia Internacional Catalunya a les Institucions catalanes per a la consolidació de la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial al Parlament de Catalunya.

Després de la investigació pertinent, es pot concloure que AIC, seguint les classificacions de Youngs (1996) i Duverger (2002), ha utilitzat tant estratègies internes com externes per incidir en la política catalana i que aquestes s'han materialitzat en el suport per part dels parlamentaris en la creació de la Comissió d'Estudi del Model Policial al Parlament de Catalunya. Es confirma, per tant, que els grups de defensa i ONG que operen en països democràtics posen uns grans esforços i recursos en la incidència interna per la facilitat en l'accés.

Quant a les estratègies externes, no podem demostrar si només amb el treball d'AIC s'ha canviat o modificat l'opinió pública; tot i això, es pot suposar que les seves campanyes contribueixen a la percepció general de la situació dels drets humans al món i al control de l'aplicació d'aquests en tots els àmbits possibles.

En segon lloc, el treball pretenia avaluar l'impacte i l'efectivitat de la incidència política d'AIC a través de la teoria de la finestra política de Kingdon (1984), i la teoria l'efectivitat política de Schumaker (1975).

Com s'ha indicat en l'apartat anterior, la primera hipòtesi s'ha complert en la mesura que les tres variables s'alineen amb la teoria de Kingdon (1984), obrint-se així una finestra d'oportunitat política generant un espai procliu a la participació política d'AIC. Ara bé, cal esmentar que la tasca diària d'Amnistia Internacional a través de la conscienciació social contribueix a facilitar l'obertura de finestres d'oportunitats.

Pel que fa a la segona hipòtesis, s'ha confirmat que en aquesta ocasió els representants polítics de Catalunya han mostrat predisposició a escoltar les demandes d'AIC. Per aquesta hipòtesi ha estat important la realització d'entrevistes a diferents representants polítics

integrants de la Comissió. Com s'ha detallat anteriorment, en aquestes han participat comissionats de la majoria de partits polítics, i han aportat una visió més àmplia sobre el paper d'AIC en la conformació de la Comissió i la tasca d'aquesta.

Respecte al grau de coherència amb les demandes, s'ha observat clarament el compromís a la resposta política per part dels membres representants dels 5 grups parlamentaris entrevistats, ja que el contingut respon a moltes de les demandes, però ni a tot el que AIC demana ni en el mateix grau d'aprofundiment. Aleshores, basant-nos en això es pot concloure que AIC sí que té un impacte clar en la configuració de l'agenda, no obstant això, es pot desitjar més quan es tracta del contingut demanat.

Per altra banda, també és important considerar la composició política de l'hemicicle parlamentari perquè determinats partits polítics tindran un alineament més similar amb l'ONG que d'altres, com és evident. Aquesta darrera afirmació ens porta a una futura línia d'investigació que se centri en l'anàlisi dels diferents grups polítics i la seva predisposició a absorbir les demandes d'AIC o una altra ONG de drets humans, i com haurien de canviar les estratègies segons la composició política -i, per tant, ideològica- del Parlament de Catalunya.

És per això, que l'estudi presenta un pas cap al desenvolupament d'una teoria que avaluï més a fons les ONG i que es pugui utilitzar per a una investigació integral de diversos actors de la política de drets humans, així com per una avaluació interna de les mateixes ONG, AIC en aquest cas.

Finalment, s'espera que el treball sigui d'utilitat per donar a conèixer el treball d'Amnistia Internacional Catalunya en el territori, molts cops desconegut; i sobretot serveixi de punt de partida per a noves investigacions i avaluacions d'incidència política.

7. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

Amnesty International. (2021). *Amnesty International Report 2020/21: The state of the world's human rights*. Amnesty International Ltd. <https://www.amnesty.org/en/documents/pol10/3202/2021/en/>

Amnesty International. (2022). *Amnesty International Report 2021/22: The state of the world's human rights*. Amnesty International Ltd. <https://www.amnesty.org/en/documents/pol10/4870/2022/en/>

Banco Mundial. (2021). *Banco Mundial – Desarrollo sostenible, resiliencia y crecimiento económico*. World Bank. <https://www.bancomundial.org/es/home>

Child, C., i K. Gronberg. (2007). *Nonprofit Advocacy Organizations: Their Characteristics and Activities*. *Social Science Quarterly* 88(1): 259–281.

Clark, A. M. (2001). *Diplomacy of Conscience: Amnesty International and Changing Human Rights Norms*. Princeton 2001, s. 196 Princeton University Press.

Dellmuth, L. M., i Bloodgood, E. A. (2019). *Advocacy group effects in global governance: Populations, strategies, and political opportunity structures*. *Interest Groups & Advocacy*, 8(3), 255-269.

Dellmuth, L. M., i Tallberg, J. (2017). *Advocacy strategies in global governance: Inside versus outside lobbying*. *Political Studies*, 65(3), 705-723.

Duverger, M. (2002). *Los partidos políticos*. FCE de España.

ERC i CUP-NCG. (2021). *Proposta d'acord entre Esquerra Republicana de Catalunya i la CUP un Nou Cicle per Guanyar*. Barcelona. Disponible a: <https://static1.ara.cat/ara/public/content/file/original/2021/0323/09/preacord-entre-erc-i-la-cup-98e8480.pdf>

Fernández-Aballí, A. (2016). *Advocacy for whom? Influence for what? Abuse of discursive power in international NGO online campaigns: The case of Amnesty International*. *American Behavioral Scientist*, 60(3), 360-377.

Hall, R., i Deardorff, A. (2006). *Lobbying as Legislative Subsidy*. *American Political Science Review*, 100(1), 69-84. doi:10.1017/S0003055406062010

Hanegraaf M., Beyers, J., i De Bruycker, I. (2016). *Balancing Inside and Outside Lobbying: The Political Strategies of Lobbyists at Global Diplomatic Conferences*. European Journal of Political Research 55(3): 568–588.

Hanegraaf, M. (2015). *Transnational Advocacy over Time: Business and NGO Mobilization at UN Climate Summits*. Global Environmental Politics 15(1): 83–104.

Hendrix, C. S., i Wong, W. H. (2013). *Knowing your audience: How the structure of international relations and organizational choices affect amnesty international's advocacy*. The Review of International Organizations, 9(1), 29-58.

Junk, W. M. (2016). *Two logics of NGO advocacy: understanding inside and outside lobbying on EU environmental policies*. Journal of European Public Policy, 23(2),

Kingdon, J. W., i Stano, E. (1984). *Agendas, alternatives, and public policies* (Vol. 45, pp. 165-169). Boston: Little, Brown.

La Palombara, J., i Weiner, M. (1996). *Political parties and political development*.(SPD-6). Princeton University Press.

Nownes, A. J. (2006). *Total lobbying. What lobbyist want (and how they get it)*. New York: Cambridge University Press.

Osse, A. i Amnesty International. Dutch Section. (2006). *Understanding Policing: A Resource for Human Rights Activists*. Amnesty International Nederland.

Resolució 842/XII de 2020 [Parlament de Catalunya]. Sobre la resposta a la crisi sanitària, social i econòmica provocada per la pandèmia de Covid-19. Número d'expedient: 255-00013/12. Adopció al Ple del Parlament, sessió 56, 03.07.2020, DSPC-P 98. Publicació: BOPC 645

Ross, J. i INTRAC. (2013). *Advocacy. A guide for Small and Diaspora NGOs*. INTRAC. https://www.intrac.org/wpcms/wp-content/uploads/2016/09/Advocacy_A-Guide-for-Small-and-Diaspora-Organisations-1.pdf

Ruiz de Azúa, M., i Vanaclocha, F. (2009). *Los actores políticos y sociales*. Madrid: Universidad Complutense de Madrid, Facultad de Ciencias Políticas y Sociología, Departamento de Ciencia Política y de la Administración, Curso Académico, 2010.

Schumaker, P. D. (1975). *Policy responsiveness to protest-group demands*. The Journal of Politics, 37(2), 488-521.

Taliaferro, J. D., i Ruggiano, N. (2013). *The L Word: Nonprofits, language, and lobbying*. J. Soc. & Soc. Welfare, 40, 151.

VeneKlasen, L., Miller, V., Budlender, D., i Clark, C. (2007). *A new weave of power, people, and politics: The action guide for advocacy and citizen participation*. Bourton-on-Dunsmore, Warwickshire, U.K: Practical Action Pub.

Youngs G. (1996) *Beyond the 'Inside/Outside' Divide*. In: Krause J., Renwick N. (eds) *Identities in International Relations*. St Antony's Series. Palgrave Macmillan, London.
https://doi.org/10.1007/978-1-349-25194-0_2

8. ANNEXOS

8.1. Disseny de l'entrevista als membres de la Comissió d'Estudi del Model Policial

Introducció:

En primer lloc, gràcies per acceptar respondre a l'entrevista.

El meu nom és Carlota Alonso López i aquest any finalitzo el Grau en Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat Pompeu Fabra. L'entrevista no durarà més de 40 minuts i serà gravada únicament per l'ús personal en l'àmbit del meu treball de fi de grau, sense cap altre propòsit. Així mateix, les seves respostes serviran per a la recerca del meu Treball de Fi de Grau que estudia la incidència política d'Amnistia Internacional Catalunya a les institucions catalanes i concretament en la creació de la Comissió d'estudi del model policial al Parlament de Catalunya.

I BLOC: Amnistia Internacional Catalunya

- Quina és la seva opinió sobre les accions que du a terme Amnistia Internacional Catalunya?
- Considera AIC com a grup de pressió?
- Quina relació té amb AIC com a membre del Parlament de Catalunya? Si n'hi ha.
- Per quins motius s'estableix aquesta relació?
- A través de quins mitjans s'estableix la comunicació?
  - correu postal / correu electrònic / telèfon / reunions presencials
  - És unidireccional?, o també bidireccional? (demandes en les dues direccions)
  - La comunicació està obertament declarada?

II BLOC: Comissió d'Estudi del Model Policial

- En quin moment es gesta la Comissió? En quin moment entra el tema en l'esfera del grup parlamentari?
- Qui interfereix en aquest procés?
- Quin paper tenen AIC i Irídia? Com hi entren?
- Quin grau d'influència determina que ha tingut AIC i Irídia durant el procés de creació de la Comissió?
- És coneixedor de les accions i campanyes de pressió pública que du a terme AIC? Podria anomenar-me alguna?

III BLOC: Fixació de l'agenda política

- Ha tingut disposició a escoltar les preocupacions i demandes d'AIC? Creu que aquesta opinió és generalitzable a tot el seu grup parlamentari?
- S'ha esforçat per considerar la demanda? És a dir, transformar-la en un problema i situar-la a l'agenda política?
- Per quins motius entra el tema en l'esfera política?
  - Context social
  - Context mobilitzacions
  - Context independentista
- Quin paper ha tingut el canvi de govern i de legislatura?
- Ha sentit pressió pública?
- Alguna cosa a afegir?

Perfecte, ja hem acabat les preguntes. Moltes gràcies pel seu temps i participació en l'entrevista. Si està interessat, quan acabi el treball d'investigació sense cap problema li faré arribar una còpia.

8.2. Cronologia dels fets referents a la Comissió d'Estudi del Model Policial

Elaborada a partir de la investigació als mitjans de comunicació, la revisió dels Plens del Parlament, el DOGC i l'entrevista al representant d'AIC.

Anterior a Juliol 2020	<ul style="list-style-type: none"> · La idea de crear una comissió d'estudi del model policial es gesta entre Irídia i la CUP (Maria Sirvent). · Amnistia Internacional no hi era. · AIC preferia una reforma legislativa més que canviar el model policial.
Juliol 2020	<ul style="list-style-type: none"> · Resolució 842/XII del Parlament de Catalunya, sobre la resposta a la crisi sanitària, social i econòmica provocada per la pandèmia de Covid-19<ul style="list-style-type: none"> - En el Ple celebrat el passat 3 de juliol 2020 el Parlament de Catalunya va aprovar la Resolució 842/XII 5 sobre la resposta a la crisi sanitària, social i econòmica provocada per la pandèmia de la Covid-19. En l'apartat II 20. Seguretat i emergència, el seu punt 129 estableix que: <i>«el Parlament de Catalunya constata la necessitat de posar en marxa una comissió d'investigació per analitzar els mecanismes interns de control, avaluació i correcció i la possibilitat d'implantar mecanismes independents de control i fiscalització de les actuacions policials».</i>
Agost 2020 - Gener 2021	<ul style="list-style-type: none"> · El govern i el Parlament de Catalunya estan saturats per la pandèmia de la Covid-19. · No s'aborda el punt 129 de la resolució 842/XII en la legislatura.
Febrer 2021	<ul style="list-style-type: none"> · Eleccions al Parlament de Catalunya 14F · Resultats de les eleccions:<ul style="list-style-type: none"> - PSC-Units (33 diputats) - ERC (33 diputats) - Junts (32 diputats) - Vox (11 diputats) - CUP-NCG (9 diputats) - ECP (8 diputats) - Ciutadans (6 diputats) - PPC (3 diputats)
Març 2021	<ul style="list-style-type: none"> · Constitució de la XII legislatura. · Irídia informa a AIC que han influït (Andrés García - gestador), i demana a AIC anar junts en la incidència política en la nova legislatura. · AIC entra a la nova legislatura · AIC redacta "Prioritats de Drets Humans per a la XIII Legislatura" i envia el document a tots els membres del Parlament de Catalunya.

	<ul style="list-style-type: none"> · AIC es reuneix amb tots els grups parlamentaris i consellers per entregar les prioritats de la nova legislatura presencialment. <ul style="list-style-type: none"> - A les reunions presencials, cartes i trucades, es fa èmfasi sobre la necessitat de crear la Comissió, tot i no ser una de les prioritats. - Els únics grups que es presenten a les reunions són ERC, ECP, PSC-Units, Junts i la CUP-NCG. - Fan un recordatori i envien una proposta de resolució per la Comissió i ells la copien i posen el termini d'un any informe final Paral·lel → acord de govern: CUP-NCG + ERC
Juny 2021	<p>4 juny: Debat Model Policial Ràdio 4</p> <ul style="list-style-type: none"> - Eudard Martínez (AIC) - Luis Miguel Lorente (Coordinador de la Agrupación Reformista de Policías (ARP)) - Sindicat SAP-FEPOL
Juliol 2021	<p>21 juliol: Aprovació de la Comissió al Parlament</p> <ul style="list-style-type: none"> - Comunicat Amnistia Internacional Catalunya - Comunicat Irdia
Agost 2021	<ul style="list-style-type: none"> · Tant el Parlament de Catalunya com AIC aturen la seva activitat.
Setembre 2021	<ul style="list-style-type: none"> · Comunicat Amnistia → Nova investigació d'Amnistia Internacional revela l'ús indegut de porres policials a tot el món · Denúncies de casos paral·lels. · Reunió d'Irdia i AIC amb el conseller interior (Joan Ignasi Elena) → se li remarca la necessitat de la creació el més ràpid possible. El conseller està a favor i confia en la Comissió.
Octubre 2021	<p>5 octubre: Comunicat Amnistia → Catalunya: Amnistia Internacional llança la campanya #MésControl per demanar més transparència i control de les actuacions policials</p> <ul style="list-style-type: none"> · Campanya Més Control - Accions <ul style="list-style-type: none"> - 2/10 - Igualada (Anoia) - Fira Igualada Solidària - 16/10 - Terrassa - 17/10 - Santa Coloma de Gramenet - Jornades per la Pau i la Solidaritat - 20/10 - Barcelona - Universitat Pompeu Fabra (UPF) - Fira UPF Solidària - 24/10 - Sant Cugat del Vallès - Festa de la Tardor - 6/11 - Barcelona - Mercat del Clot - 20/11 - Molins de Rei - Plaça de l'Ajuntament - 10/12 - Tarragona - Rambla Nova - 18/12 - Molins de Rei - Pl. de l'Ajuntament

	<ul style="list-style-type: none"> - 29/12 - Vilanova i la Geltrú - Rambla Principal amb Av. Francesc Macià (16.30 a 20h) · Tots els grups locals d'AIC recullen signatures i demandes en una lupa se cartró per a portar-les a la Comissió o al despatx del conseller d'Interior. · Moltes publicacions al diari de Terrassa.
Novembre 2021	<ul style="list-style-type: none"> · 3 Novembre: Constitució Comissió <ul style="list-style-type: none"> - Sessió núm. 1, constitutiva 15:30h - Comunicat Parlament - Diari de la sessió i transcripció · La Comissió es posa en marxa al novembre, però continuaran recollint lupes fins al novembre de 2022 que és el termini per les conclusions de l'informe anual de la Comissió. · La campanya #MésControl era per pressionar en la posada en marxa de la Comissió, ja que tot i aprovar-se es triga. Finalment, no van trigar massa i la campanya es manté un any més per pressionar en els resultats i les conclusions del pla de treball i informe final. · 26 de novembre: Comissió <ul style="list-style-type: none"> - Sessió núm. 2, ordinària - Aprovació Pla de Treball - Representació d'Amnistia Internacional Catalunya i Irdia a la Comissió. Van anar com a convidats a la sessió 2, però no van fer cap declaració. - Diari de la sessió i transcripció · Reunió d'AIC amb ERC 30 de novembre → arran de la reunió amb el conseller, ell va dir que la Comissió serviria, no obstant això, hi ha coses que ja es poden implementar a mitjà termini, no cal esperar a les conclusions. <ul style="list-style-type: none"> - AIC comenten les expectatives i es presenta un document que es el que se li van enviar també al conseller, on es mostren accions que ja es poden començar a prendre amb les decisions preses a la Comissió.
Desembre 2021	<ul style="list-style-type: none"> · 2 de desembre AIC reunió amb el Síndic de Greuges, ja que el síndic formarà part en una sessió de la Comissió. · 20 de desembre: Comissió <ul style="list-style-type: none"> - Sessió núm. 3, ordinària - Compareixença de Francesc Guillen Lasierra (expert en model policial i seguretat pública), Joan Anton Mellon (catedràtic de Ciència Política i de l'Administració UB) i Amadeu Recasens (expert en matèria de seguretat i policia). - Diari de la sessió i transcripció

	<ul style="list-style-type: none"> · Destitució del Major Trapero - substituït pel comissari Josep Maria Estela, cap de la regió policial de Tarragona.
Durant tot el procés	<ul style="list-style-type: none"> · Pressió pública <ul style="list-style-type: none"> - Notícies a TV3 - Articles al diari ARA - Comunicats d'AIC - Comunicats d'Irídia - Denúncies de casos per part d'AIC a les xarxes socials, sobretot a Twitter.

8.3. Recull i anàlisi dels comunicats oficials d'AIC entre 2019-2021

Títol Comunicat	Data	Dades Importants	Enllaç
Catalunya: les autoritats han de desescalar la tensió i garantir el dret de reunió pacífica.	18/10/2019	<p>· Denúncia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mobilitzacions pacífiques - ús excessiu de la força en les actuacions policials - ús inadequat del material antidisturbis (pilotes de goma i foam) <p>Dades:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 394 persones ateses pels serveis d'emergència. De les quals 139 policies. 	http://www.amnisti acatalunya.org/en-que-treballem/noticie s-dactualitat/noticie s-dactualitat/articul o/catalunya-les-auto ritats-han-de-desesc alar-la-tensio-i-gara ntir-el-dret-de-reuni o-i-pacifica/
La reforma de la normativa d'identificacions dels agents policials, un pas més per a la transparència i el respecte als drets humans.	26/11/2019	<p>Demandes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - la policia ha d'actuar sobre la base dels principis d'oportunitat, congruència i proporcionalitat <p>Consecució de millores (identificació policial)</p>	http://www.amnisti acatalunya.org/en-que-treballem/noticie s-dactualitat/noticie s-dactualitat/articul o/la-reforma-de-la- normativa-didentifi cacions-policials-de ls-agents-en-funcio ns-dordre-public-un -pas-m/
Abusos contra presos i manifestants posen en relleu la necessitat urgent d'una normativa sobre instruments de tortura.	11/12/2020	<p>Denúncies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tortures <p>Demandes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prohibició del comerç global de material concebut per infligir lesions i un dolor atroç <p>· Nou informe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ending the Torture Trade: The Path to Global Controls on the 'Tools of Torture' 	http://www.amnisti acatalunya.org/en-que-treballem/noticie s-dactualitat/noticie s-dactualitat/articul o/abusos-contra-pre sos-i-manifestants-p osen-en-relleu-la-ne cessitat-urgent-duna -normativa-sobre-in struments-de-tortur a/
La Instrucció de les llançadores de foam no compta amb les necessàries garanties de protecció dels drets humans.	13/05/2021	<p>Denúncies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Valoració de la instrucció interna dels Mossos sobre l'ús de les llançadores de foam - No hi ha garanties de protecció dels drets humans 	http://www.amnisti acatalunya.org/en-que-treballem/noticie s-dactualitat/noticie s-dactualitat/articul o/la-instruccio-de-le s-llançadores-de-fo

		<p>Demandes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Restringir l'ús del foam a la part inferior del cos per reduir al mínim els danys i lesions. - Falta de transparència - Mecanismes de control i rendició de comptes 	am-no-compta-amb-les-necessaries-garanties-de-proteccio-dels-drets-humans/
Acabaran el Govern espanyol i els grups parlamentaris amb els secrets que maten?	23/06/2021	<p>Demandes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Apostar per la transparència i la fi dels secrets oficials del govern entorn de les armes i instruments policials. 	http://www.amnisti-acatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/acabaran-el-govern-espanyol-i-els-grups-parlamentaris-amb-els-secrets-que-maten/
Espanya: la llibertat d'expressió i el dret a la protesta pacífica porten sis anys sota amenaça, però hi ha una oportunitat de revertir la situació.	29/06/2021	<p>Denúncia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Llei Mordassa - Repressió policial <p>Demanda:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Transparència de dades 	http://www.amnisti-acatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/espanya-la-llibertat-dexpressio-i-el-dret-a-la-protesta-pacifica-porten-sis-any-sota-amenaca-pero-hi-ha-una-oportunitat-de-revertir-la-situacio/
Catalunya: L'aprovació d'una comissió d'estudi sobre el model policial al Parlament, pas endavant cap a una policia més transparent i respectuosa amb els drets humans.	21/07/2021	<p>Demanda:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rendició de comptes i mecanismes de control a les actuacions policials - Mecanisme de control independent - Llei del Sistema de Policia de Catalunya <p>Afirmacions:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Creació de la Comissió parlamentària d'estudi del model policial. 	http://www.amnisti-acatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/comissio-control-policial-parlament/
Nova investigació	09/09/2021	Denúncia:	https://www.amnisti

<p>d'Amnistia Internacional revela l'ús indegut de porres policials a tot el món.</p>		<ul style="list-style-type: none"> - Ús indegut de les porres policials - Manca de regulació - 1 octubre de 2017 a Barcelona <p>Demanda:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Regular el comerç de material policial per fer complir la llei <p>Informes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Investigació “Cops contundents” 	<p>acatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/nova-investigacio-damnistia-internacional-revela-lus-indegut-de-porres-policials-a-tot-el-mon/</p>
<p>Catalunya: Amnistia Internacional llança la campanya #MésControl per demanar més transparència i control de les actuacions policials.</p>	<p>05/10/2021</p>	<p>Publicació de la Campanya #MésControl</p> <ul style="list-style-type: none"> - revisar els mecanismes interns de rendició de comptes de la Policia de la Generalitat <p>Explicació i data de les accions de la campanya.</p>	<p>https://www.amnistiacatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/catalunya-amnistia-internacional-llanca-la-campanya-mes-control-per-demanar-mes-transparencia-i-control-de-les-actuacions-policials/</p>
<p>La Comissió Parlamentària sobre el Model Policial, una oportunitat única perquè els mecanismes de control s'adeqüin als estàndards internacionals de drets humans.</p>	<p>26/11/2021</p>	<p>Celebració de la primera sessió de la Comissió d'Estudi del Model Policial.</p> <p>Demandes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - creació de mecanismes de control policial independents 	<p>https://www.amnistiacatalunya.org/en-que-treballem/noticies-dactualitat/noticies-dactualitat/articulo/la-comissio-parlamentaria-sobre-el-model-policial-es-una-oportunitat-unic-a-perque-els-mecanismes-de-control-sa-dequein-als-estandards-internacionals-de-drets-humans/</p>